

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. szeptember 22. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A folytatólagosan elkövetett szolgálati visszaélés büntette miatt ... vádlott ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. november 3. napján kihirdetett Kb.I.31/2015/4. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 120 (egyszázhusz) napi tétel, napi tételenként 1.000,- (egyezer) forint pénzbüntetésre enyhíti.

A 120.000,- (egyszázhuszezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni, melynek során egy napi tétel összege helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

Az egyhavi részlet összegére való utalást mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. november 3. napján kihirdetett Kb.I.31/2015/4. számú ítéletével ... vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.441.§ (1) bekezdésébe ütköző folytatólagosan elkövetett szolgálati visszaélés büntetében, ezért 120 napi tétel, napi tételenként 2.500,- ft, összesen 300.000,- ft pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 10 hónapi részletfizetést engedélyezett. A pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve az egyhavi részlet megfizetésének elmulasztása esetére rendelkezett a szabadságvesztésre történő átváltoztatásra.

A tárgyaláson a katonai ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A vádlott és védője három napi gondolkodási időt tartottak fenn, majd a törvényes határidőn belül a védő jelentett be fellebbezést irányának megjelölése nélkül.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1/2017/1. számú átiratában arra tett indítványt, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen vette figyelembe a vádlott esetében a büntetlen előéletet, mert az a rendőr vádlottnál alkalmazási feltétel volt. Ezen túlmenően a vádlott a kiskorú gyerekek tartásáról csak részben gondoskodik, mert tartásdíjat fizet. Enyhítő körülményként indítványozta figyelembe venni azonban, hogy időközben a vádlott szolgálati viszonya megszűnt.

A védő előterjesztette az ügyben összefoglaló nyilatkozatát, illetve bizonyítási indítványát. Az 1. tényállási ponttal kapcsolatban azzal védekezett a vádlott, hogy a rendőrség konyhabútorát is a saját pénzéből fizette ki. A bútorboltnál a pakolást végző rendőrségi alkalmazottak ajánlották fel a vádlottnak, hogy a furgonnal a saját maga részére vásárolt bútort is elszállítják, hogy a magáncélú használatra is engedélyezett szolgálati autó a pakolásnál ne sérüljön. A 2. tényállási pont esetében a vádlott utólag szerzett tudomást arról, hogy egy korábbi megbeszélés alapján a munkatársa szolgálati autóval kiküldte a rendőrség létráját a nyaralóba. Ezen a napon neki erről a szállításról tudomása sem volt, nem is tartózkodott V... A 3. tényállási ponttal kapcsolatban pedig olyan tartalmú védekezést terjesztett elő, hogy tervezte a főkapitánnyal magáncélú igénybevétel engedélyeztetését, de az erre szolgáló formanyomtatvány kitöltését elrontotta, és újat nem állított ki, a régit nem fejezte be elfoglaltsága miatt. Ezért munkatársai ellentmondásosan megjelölt útként végezték el a szállítást, és nem gondoskodtak az engedélyezés végigviteléről, a megfelelő okmányolásról. Hivatkozott arra, hogy a vádlott a rendőrfőkapitányság gazdasági igazgatójaként éppen megtakarításokra törekedett, és volt olyan helyzet, amikor a rendőrség anyagi érdekeit a sajátja elé helyezte. Kérte a vádlott védekezése elfogadását. Utalt továbbá arra, hogy úgy szüntették meg a vádlott szolgálati viszonyát, hogy lehetősége sem volt előadni az álláspontját védekezését, illetve arra hogy önmagában a beosztásból való felmentéssel és a szolgálati viszony megszüntetésével már elszenvedte a legnagyobb büntetést. Álláspontja szerint a vádlott magatartása a bűncselekmény szintjét nem érte el, legfeljebb fegyelmi vétséget valósíthatott meg. Ezért az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a büntetőeljárás megszüntetését indítványozta. Ugyanakkor bizonyítás kiegészítési indítványt terjesztett elő, és kérte tárgyalás keretében kihallgatni ...t.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését fenntartotta. Utalt arra, hogy a Btk.441.§ (1) bekezdésében írt bűncselekmény célzatos, a célzat pedig jogtalan előny szerzése vagy jogtalan hátrány okozása. Ilyen azonban a vádlott esetében nem történt. Az 1. tényállási pont kapcsán kifejtette, hogy az elsőfokú ítélet téves jogi következtetést tartalmaz. A vádlott feladata az volt, hogy határidőre rendeztessen be teakonyhát. Rendőrségi források hiánya miatt ezt saját pénzéből tette meg. Amikor a kijött az üzletből a rendőrségi alkalmazottak már nem csak a rendőrség, hanem a saját részére vásárolt bútort is felpakolták. A vádlott bűncselekményt nem követett el, csupán

hibázott abban, hogy nem rendezte a bútor szállítása tekintetében a gépjármű magánhasználatát. A 2. tényállási ponttal kapcsolatban a védő arra hivatkozott, hogy az ítéleti tényállás sem tartalmazza, hogy határozott utasítást adott volna a vádlott beosztottja részére, hogy a rendőrség tulajdonát képező létrát szállítsák el nyaralójába. A vádlott egyébként magánhasználatra is engedélyezett szolgálati járművet használt, a létrát maga is el tudta volna szállítani. A bizonyítási eljárás során egyetlen tanú sem mondta azt, hogy ebben a tekintetben a vádlott utasítást adott. A 3. tényállási ponttal kapcsolatban a védő arra hivatkozott, hogy a vádlott szabályszerűen próbálta intézni a szigetelőanyag szállítását. Felkérte, majd kinyomtatta a gépjármű magáncélú igénybeviteléhez szükséges szolgálati jegy formanyomtatványt. Azt félig kitöltötte, azonban elrontotta és befejezni nem tudta, illetve újabb nyomtatvány kitöltésére sem volt lehetősége, mert időközben szolgálati ügyben el kellett mennie. Ezen elfoglaltsága közben is telefonált beosztottjának, hogy szabályszerűen engedélyeztesse a főkapitánynál a szállítást. Tévedésből lett nem magáncélú útként feltüntetve a szigetelőanyag szállítása. A védői álláspont szerint a vádlotti magatartások nem érik el a bűncselekményi szintet, azok legfeljebb fegyelmi vétségként értékelhetők, ezért védenca felmentésére tett indítványt.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott a védője által előadottakhoz, továbbá elmondta, hogy 1992-től teljesít hivatásos szolgálatot. Munkáltatójának soha sem akart hátrányt okozni, fenýtve soha sem volt.

A védő által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet, és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

A védőnek a felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson mindhárom tényállási pont tekintetében tagadta, hogy magatartásával bűncselekményt követett volna el, vallomásai azonban ténybeli beismerésnek tekinthetők abban a tekintetben, hogy elismerte, hogy mindhárom esetben főkapitányi engedély nélkül vett igénybe a szolgálati gépjárműveket. Mindhárom esettel kapcsolatban védekezést terjesztett elő. A konyhabútorok megvásárlását követően, amíg ő üzletben rendezte a számlát az alatt az idő alatt a rendőrségi alkalmazottak már felpakolták, nemcsak a rendőrség, hanem a saját részére vásárolt konyhabútort is a szolgálati járműre, és felajánlották annak elszállítását. A 2. tényállási ponttal kapcsolatban arra hivatkozott, hogy beosztottjával valóban megbeszélte a rendőrség tulajdonát képező létrának az alsóórsi nyaralóba történő szállítását, azonban annak időpontja nem volt konkretizálva, arra ő konkrét utasítást nem adott. A 3. tényállási ponttal

kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a szigetelőanyag szállításához szabályszerűen kívánta igénybe venni a szolgálati gépjárművet, a szükséges formanyomtatványt kinyomtatta és el is kezdte kitölteni, amikor sürgős szolgálati elfoglaltsága miatt nem tudta tovább folytatni és ezért nem rendelkezett a szállításhoz érvényes engedéllyel. Nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor a vádlottnak a felelősségét tagadó nyilatkozatával szemben a tényállást az 1. tényállási pont tekintetében, a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásai, valamint a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján állapította meg. Nem tévedett akkor sem, amikor a 2. tényállási pont tekintetében a történeti tényállást a vádlott védekezésével szemben a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásai alapján állapította meg. A 3. tényállási pont tekintetében azonban észlelte a másodfokú katonai tanács, hogy az a Be.351.§ (2) bekezdés b) pontja alapján hiányos, ezért részben megalapozatlan. A másodfokú katonai tanács az elsőfokú ítélet 3. tényállási pontját a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján - a rendelkezésre álló iratok tartalmára figyelemmel - annyiban egészíti ki, hogy: „A vádlott a szolgálati gépjármű jogszerű igénybevételéhez szükséges formanyomtatványt elkezdte kitölteni, de a szolgálati elfoglaltsága miatt nem tudta az engedélyezési eljárást befejezni.”. A 3. tényállási pont ilyen tartalmú kiegészítését a vádlotti vallomás .. és tanúk vallomásai, a nyomozati iratok között rendelkezésre álló, hiányosan kitöltött, illetve rontott, de tartalma alapján nyilvánvalóan az adott cselekményhez kapcsolódó szolgálati jegy alátámasztotta.

A Be.351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A védő a tényállás megállapítását befolyásoló releváns új tényre, vagy bizonyítékokra a fellebbezése során nem hivatkozott, valamely konkrét megalapozatlansági okot sem jelölt meg. Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített és a másodfokú katonai tanács által kiegészített tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. A másodfokú bíróság a védő által előterjesztett bizonyítás kiegészítési, ennek keretében tanú kihallgatására irányuló indítványát elutasította. Megállapítható, hogy a védő ugyanezen indítványt már az elsőfokú eljárásban a tárgyalás előkészítése szakaszában előterjesztette, azonban a bizonyítási eljárást követően azt nem tartotta fenn. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a tanú kihallgatása a másodfokú eljárásban indokolatlan, abból olyan adat, információ nem nyerhető, amely hatással lehetne a tényállás megállapítására, ezért a további bizonyítás lefolytatása csupán az eljárás indokolatlan elhúzódását eredményezné.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor .. vádlott bűnösségét a Btk.441.§ (1) bekezdésébe ütköző folytatólagosan elkövetett szolgálati visszaélés büntetében megállapította.

Ezt a bűncselekményt azt követi el, aki azért, hogy jogtalan hátrányt okozzon illetve, jogtalan előnyt szerezzen szolgálati hatalmával, vagy helyzetével visszaél. Nem kétséges, hogy a vádlott, mint a V.. Megyei Rendőr-főkapitányság Gazdasági Igazgatója olyan szolgálati beosztást töltött be, amelynek folytán visszaélhetett a szolgálati beosztásához fűződő jogokkal, szolgálati hatalmával. Helytállóan állapította meg az elsőfokú katonai tanács az 1. és 2. tényállási pontok esetében, hogy ez be is következett. A vádlott ezen tényállási pontok tekintetében a terhére rótt bűncselekményt megvalósította. A vádlott mint gazdasági igazgató a szolgálati gépjárművek tekintetében fennálló rendelkezési, valamint a rendőrségi dolgozók tekintetében fennálló feladat-meghatározási jogával visszaélve az előírt engedély beszerzése nélkül vette igénybe ezekben az esetekben a szolgálati gépjárművet. Megállapítható ugyanakkor, hogy a 3. tényállási pontban írt magatartásával a vádlott szolgálati visszaélést nem valósított meg. Ez a bűncselekmény célzatos, csak egyenes szándékkal követhető el. A vádlott ebben az esetben jogszerűen kívánta igénybe venni a szolgálati gépjárművet, ehhez a szükséges előkészületeket megtette, csupán szolgálati elfoglaltsága miatt kellett azt félbeszakítania, és nem tudta befejezni az engedélyeztetést. Nem állapítható meg tehát az, hogy a vádlott magatartásával jogtalan előny szerzésére törekedett volna. Az engedélyeztetés elmaradása legfeljebb a vádlott fegyelmi felelősségét alapozhatta volna meg. Szolgálati viszonyának megszűnésére figyelemmel azonban erre nem kerülhet sor. Nem kétséges azonban, hogy az 1. és 2. tényállási pontokban írt vádlotti magatartás így is megalapozza a Btk.6.§ (2) bekezdésében írt folytatólágosságot.

Az elsőfokú katonai tanács ítélete 7. oldalán sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket. A másodfokú bíróság az enyhítő körülmények köréből mellőzi a büntetlen előéletet, hiszen az a vádlott tekintetében alkalmazási feltétel volt. További enyhítő körülményként kell figyelembe venni azonban, hogy időközben a szolgálati viszonya megszűnt. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az enyhítő körülmények nagyobb számára és súlyára figyelemmel lehetőséget látott a vádlottal szemben a Btk.33.§ (4) bekezdésében írt rendelkezés alkalmazásával pénzbüntetés kiszabására. A cselekmény tárgyi súlyával arányosan határozta meg a napi tételek számát. Figyelemmel azonban arra, hogy a vádlott szolgálati viszonya megszűnése óta, tehát huzamosabb ideje nem tud elhelyezkedni, munkaviszonyban nem áll, ezért a másodfokú katonai tanács az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 120 napi tétel, nap tételenként 1.000,- ft pénzbüntetésre enyhítette a Btk.50.§ (1) és (3) bekezdésének alkalmazásával. A Btk.51.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az alacsonyabb összegű pénzbüntetés is megfelelően szolgálja a vádlott esetében a Btk.79.§ -ában írt büntetési célokat.

Az egyhavi részlet összegére való utalást - mint szükségtelen rendelkezést - a másodfokú bíróság mellőzte.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. szeptember 22.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
előadó bíró

Dr. Belovai Henriette hb. százados sk.
bíró

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2017. szeptember 22.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke